

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,

Judecători – Boico Victor, Cobzac Elena, Ghervas Maria, Burduh Victor.

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sîli Radu și de către avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului Ciorici Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui

Ciorici Valeriu XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 05.07.2012 – 13.08.2014

instanța de apel: 04.09.2014 – 07.12.2015

instanța de recurs ordinar: 03.02.2016 – 07.06.2016

instanța de apel: 17.07.2016 – 15.02.2017

instanța de recurs ordinar: 12.04.2017 – 30.05.2017

instanța de apel: 12.07.2017 – 29.01.2019

instanța de recurs ordinar: 26.04.2019 – 10.12.2019

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13 august 2014, Ciorici Valeriu a fost achitat pe învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal din motivul lipsei faptei infracțiunii.

2. În sentință, prima instanță a constatat că: ***prin rechizitoriu Ciorici Valeriu a fost învinuit de faptul că***, exercitând funcția de ofițer operativ superior de sector al sectorului de poliție nr. 5 al XXXXX, mun. Chișinău, la XXXXX, aproximativ la ora XXXXX, aflându-se la serviciu în incinta Sectorului de Poliție nr. 5 a XXXXX, mun. Chișinău, amplasat pe str. XXXXX, nr. XXXXX, mun. Chișinău, având intenția de a săvârși acte care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin

lege, contrar prevederilor art. 4 al Legii Republicii Moldova „Cu privire la poliție” nr. 416-XII din 18.12.1990, care prevede că poliția nu intervine în drepturile și libertățile cetățenilor decât în cazul în care nu-și poate exercita atribuțiile, ale art. 15 din aceeași lege și ale capitolului II, art. 2 din Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova „Cu privire la aprobarea mijloacelor speciale și a regulilor de aplicare a acestora de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne” nr. 1275-XII din 15.02.1993, care reglementează că colaboratorii de poliție aplică forța fizică, inclusiv procedeele speciale de luptă, pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, intenționat l-a agresat verbal pe cet. XXXXX XXXXX, care a fost adus în incinta SP-5 a XXXXX mun. Chișinău pentru comiterea unei contravenții, l-a brutalizat și l-a numit cu cuvinte obscene, după ce i-a aplicat o lovitură cu un scaun în regiunea capului, de la care ultimul și-a pierdut cunoștința și a căzut jos, fiind urmat de mai multe lovituri cu picioarele peste toată suprafața corpului, cauzându-i astfel părții vătămate XXXXX XXXXX, conform concluziei raportului de expertiză medico - legală nr. XXXXX din XXXXX, traumatism cranio - cerebral închis, manifestat prin comoție cerebrală; plagă contuză cu edem pe cap, excoriații pe față, echimoze multiple și masive pe cutia toracică și membrele superioare, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unor obiecte dur contondente cu suprafața de interacțiune limitată, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu în comun se califică ca vătămări corporale ușoare.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- procurorul în Procuratura sectorului Buiucani, mun. Chișinău, Igor Demciunin, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-l recunoaște pe Ciorici Valeriu culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(2) lit. a) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă de 3 (trei) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 3 (trei) ani și încasarea de la inculpatul Ciorici Valeriu în beneficiul părții vătămate XXXXX XXXXX a prejudiciului material în sumă de 500 lei și prejudiciul moral în sumă de 10000lei.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că:

- acțiunile inculpatului Ciorici Valeriu corect au fost încadrate de procuror în baza elementelor infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit.

a) Codul penal, fapt confirmat prin: depozitiile părții vătămate XXXXX XXXXX; depozitiile martorilor Angela Vicol, Victor Nagarneac; Elena Nichiforeac, Alexandru Vațovschi, Andrei Cernat precum și prin raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din XXXXX;

- prima instanță eronat a stabilit că martorii oculari ai cazului reținerii și audierii părții vătămate XXXXX XXXXX în incinta sectorului de poliție nu au confirmat declarațiile date de partea vătămată XXXXX XXXXX;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2015, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care V. Ciorici a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 166¹ alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a deține funcții de răspundere pe termen de 3 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui V. Ciorici a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă a părții vătămate Gh.XXXXX, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul și avocatul I.Dogotari în numele inculpatului, care au solicitat:

- procurorul, casarea deciziei instanței de apel în partea numirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa cu excluderea prevederilor 90 Cod penal, cu executarea reală a închisorii;

- avocatul I. Dogotari în numele inculpatului, casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Dogotari Ian a menționat că:

- instanța de apel a examinat cauza în lipsa părții vătămate și a martorilor declarațiile cărora au fost puse la baza deciziei de condamnare deși în baza acestora prima instanță a pronunțat sentință de achitare;

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 24 și 26 Cod de procedură penală, prin ce a încălcat inculpatului dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO. Consideră că în prezenta cauză sunt prezente temeiuri de a înceta procesul penal în privința lui Ciorici V., deoarece acesta a fost recunoscut în calitate de învinuit după expirarea termenului legal de 3 luni. A mai invocat avocatul că, la materialele cauzei penale și anume f.d. 125 este anexată ordonanța din XXXXX privind încetarea urmăririi penale în privința lui Ciorici Valeriu iar la f.d. 134 este

anexată ordonanța procurorului ierarhic superior privind anularea ordonanței de încetare a urmăririi penale în privința lui Ciorici Valeriu, din 17.05.2010 în baza art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, însă potrivit hotărârii Curții Constituționale din 14.05.2015, a fost declarat neconstituțional alin. (1) art. 287 Cod de procedură penală.

5.2. În motivarea recursului ordinar, procurorul a menționat că:

- decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

- partea descriptivă a deciziei, la motivarea stabilirii pedepsei contravine prevederilor art. 394 alin. (2), pct. 3) Cod de procedură penală , nu cu prinde motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 iunie 2016 recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder Djulieta și de avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului, au fost admise, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a stabilit că, la examinarea apelului, instanța de apel pronunțând decizia de condamnare a inculpatului, după ce a casat sentința prin care inculpatul a fost achitat, nu a respectat prevederile legale, care stipulează modalitatea de examinare a cauzelor în instanța de apel în cazul existenței unei sentințe de achitare, punând la baza deciziei de condamnare declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării, făcute de către aceștia în prima instanță, fără cercetarea nemijlocită sau verificarea acestora în ședința instanței de apel, încălcând astfel drepturile legale ale inculpatului.

De asemenea, instanța de recurs a menționat că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 07.12.2015, nu au fost cercetate și verificate la examinarea cauzei în ordine de apel un șir de probe, și anume declarațiile inculpatului V.Ciorici, ale părții vătămate Gh.XXXXX, ale martorilor E.Nichiforneac, A.Vicol, V.Cecan, A.Cernat, A.Vațovschi, toate depuse în cadrul examinării cauzei în prima instanță.

7. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, a fost respins apelul procurorului și menținută sentința.

7.1. Instanța de apel, audiind suplimentar inculpatul, cât și cercetând declarațiile părții vătămate Gh.XXXXX, ale martorilor E.Nichiforneac, A.Vicol, V.Cecan, A.Cernat, A.Vațovschi, V.Nagarneac și probele materiale: - raportul de expertiză medico-legală nr.XXXXX din XXXXX,

examine de prima instanță, a conchis că motivele invocate în apelul declarat de procuror ce vizează condamnarea inculpatului sunt nefondate, deoarece prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine nevinovăția lui V.Ciorici de comiterea infracțiunii imputate, corect stabilind circumstanțele de fapt, și achitându-l pe inculpat de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(2) lit. a) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Referitor la raportul de expertiză medico-legală nr.XXXXX din XXXXX, conform căruia se exclude cauzarea în privința lui Gh.XXXXX a vătămarilor corporale ca rezultat al căderii de la propria înălțime a corpului sau de pe un plan superior, instanța de apel a conchis că, reieșind din declarațiile martorului A.Vicol, care le-a depus sub jurământ și care coroborează cu declarațiile inculpatului, partea vătămată s-a împiedicat de un scaun și a căzut, iar în timpul căderii s-a lovit cu capul de colțul dulapului, care se afla lângă masă, provocându-și astfel, o rană în regiunea capului.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului V.Negarneac, precum că a văzut cum cineva i-a aplicat părții vătămate lovituri cu picioarele în fața sectorului de poliție, considerându-le neveridice, or, partea vătămată Gh.XXXXX nu a dat asemenea declarații, aceasta invocând că, aflându-se în birou, a fost lovită cu un scaun în cap de către inculpatul V.Ciorici, astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect l-a achitat pe inculpat, din motivul că partea acuzării nu a prezentat probe concludente care să confirme cu certitudine faptul că V.Ciorici a comis acțiunile care i-au fost incriminate.

8. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor prin care invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată.

8.1. În motivarea recursului procurorul a menționat că:

- sunt prezente probe pertinente și concludente, care dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate, însă instanța de apel neîntemeiat le-a apreciat critic;

- instanțele de judecată au dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare, care nu au fost multilateral și obiectiv apreciate;

- instanțele de judecată nu au dat apreciere obiectivă raportului de expertiză medico-legală nr.XXXXX din XXXXX, conform căruia se exclude

cauzarea vătămarilor corporale ca rezultat al căderii lui XXXXX XXXXX de la propria înălțime a corpului sau de pe un plan superior;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a neglijat faptul că vătămarile corporale depistate la partea vătămată au fost provocate când acesta se afla în custodia statului.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2017, a fost admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Cojocaru Tudor, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9.1. În motivarea soluției instanța de recurs ordinar a constatat că prima instanță l-a achitat pe Ciorici Valeriu pe învinuirea adusă în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, pe motivul lipsei faptei infracțiunii, întemeindu-și soluția pe probele cercetate în ședința de judecată, și anume declarațiile inculpatului, a părții vătămate Gh.XXXXX, ale martorilor E.Nichiforeac, A.Vicol, V.Cecan, A.Cernat, V.Negarneac, A.Vațovschi și actele scrise, iar instanța de apel (prin decizia din 07.12.2015), a casat sentința de achitare și a pronunțat o nouă hotărâre de condamnare a acestuia în baza art. 166¹ alin. (1) Cod penal, punând la baza condamnării lui Ciorici Valeriu probele care nu au fost cercetate și verificate la examinarea cauzei în ordine de apel, nerespectând prevederile art. 414 alin. (1), (2), (6), 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală. Ulterior, aceeași instanță de apel, prin decizia din 15 februarie 2017, a respins, ca nefondată cererea de apel declarată de procuror menținând sentința de achitare.

Instanța de recurs ordinar a stabilit că, instanța de apel nu a îndeplinit dispozițiile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de recurs ordinar a notat că, instanța de apel a reținut ca probe declarațiile martorilor A.Vicol, V.Cecan, A.Cernat, A.Voțovschi, date atât la urmărirea penală, cât și în prima instanță, fără a-i audia în instanța de apel, bazându-și concluziile de nevinovăție a inculpatului pe declarațiile martorilor S.Grăjdeanu și E.Bârsan, care nu au fost audiați în prima instanță.

Instanța de recurs ordinar a considerat prematură concluzia instanței de apel, precum că procurorul nu a prezentat probe incontestabile în confirmarea vinovăției inculpatului, în cazul în care cert este dovedit că vătămarile corporale depistate la partea vătămată au fost cauzate în perioada în care dânsul s-a aflat în custodia statului, iar potrivit concluziei din raportul de expertiză medico-legală, este exclusă cauzarea acestora ca

rezultat al căderii lui XXXXX XXXXX de la propria înălțime a corpului sau de pe un plan superior.

Instanța de recurs ordinar a concluzionat că soluția de achitare a inculpatului s-a adoptat fără ca instanța de apel să se pronunțe asupra tuturor probelor și documentelor cauzei, în care s-au fixat declarațiile inculpatului din perioada urmăririi penale la care a făcut referire partea acuzării, în confirmarea vinovăției inculpatului. Instanța de apel în hotărârea adoptată urma să realizeze o justă interpretare și aplicare a reglementărilor incidente, decizia adoptată urma să fie riguros argumentată, iar motivarea soluției să fie bazată pe probele administrate în cadrul procesului penal.

10. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2019, apelul procurorului în Procuratura sectorului Buiucani, mun. Chișinău, Igor Demciunin, a fost admis, casată sentința total, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru primă instanță prin care:

Ciorici Valeriu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de a exercita activități în organele de ocrotire a normelor de drept pe termen de 3 (trei) ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

Acțiunea civilă admisă integral.

10.1 Pentru a pronunța decizia instanța de apel a constatat că:

Ciorici Valeriu, exercitând în temeiul Ordinului nr. 48/EF din 08.02.2008 a Ministrului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, funcția de ofițer operativ superior de sector al sectorului de poliție nr. 5 al XXXXX, mun. Chișinău, fiind conform art. 123 alin. (2) Cod penal, persoană publică, la XXXXX, aproximativ la ora XXXXX, aflându-se la serviciu în incinta sectorului de poliție nr. 5 a XXXXX, mun. Chișinău, amplasat pe str. XXXXX, XXXXX, mun. Chișinău, având intenția de a săvârși acte care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, contrar prevederilor art. 4 a Legii Republicii Moldova „Cu privire la poliție” nr. 416-XII din 18.12.1990, care prevede că poliția nu intervine în drepturile și libertățile cetățenilor decât în cazul în care nu-și poate exercita atribuțiile, ale art. 15 din aceeași lege și ale capitolului II, art. 2 din Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova „Cu privire la aprobarea mijloacelor speciale și a regulilor de aplicare a acestora de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale

Ministerului Afacerilor Interne” nr. 1275-XII din 15 februarie 93, care reglementează că colaboratorii de poliție aplică forța fizică, inclusiv procedeele speciale de luptă, pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, intenționat l-a agresat verbal pe cet. XXXXX XXXXX fiind brutalizat și numit cu cuvinte obscene, care a fost adus în incinta SP-5 a XXXXX, mun. Chișinău pentru comiterea unei contravenții, după care i-a aplicat o lovitură cu un scaun în regiunea capului de la care ultimul și-a pierdut cunoștința și a căzut jos, fiind urmată de mai multe lovituri cu picioarele peste toată suprafața corpului, cauzându-i astfel părții vătămate XXXXX XXXXX conform concluziei raportului de expertiză medico - legală nr. XXXXX din XXXXX, traumatism cranio cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală; plagă contuză cu edem pe cap, excoriații pe față, echimoze multiple și masive pe cutia toracică și membrele superioare, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unor obiecte dur contondente cu suprafața de interacțiune limitată, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu în comun se califică ca vătămări corporale ușoare.

Instanța de apel, a reținut că, infracțiunea constatată se califică în baza articolului 166¹ alin. (1) Cod penal, adică, cauzarea intenționată a unei dureri și a suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică.

La emiterea soluției de achitare prima instanță n-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. 7, 101 și 384 Cod de procedură penală și greșit a stabilit starea de fapt și de drept în cauză, motiv pentru care sentința atacată este lovită de nulitate absolută. Sentința atacată nu cuprinde analiza și evaluarea completă, obiectivă și sub toate aspectele a mijloacelor de probe administrate, în vederea stabilirii exacte a împrejurărilor cazului și, respectiv, aprecierii probelor și calificării faptei săvârșite de inculpat. În atare situație, potrivit legii, se impune condamnarea inculpatului Ciorici Valeriu în baza art. 166¹ alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel, cercetând materialele cauzei a concluzionat că vinovăția inculpatului Ciorici Valeriu a fost demonstrată prin următoarele probe: depozițiile părții vătămate XXXXX XXXXX (f.d. 93-94 vol. 2); depozițiile martorului Nichiforeac E. (f.d. 95-96 vol. 2); raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXXD din XXXXX (f.d. 33 vol. 1); depozițiile martorului Naghirneac V. (f.d. 101 vol. 2), concluzionând că respectivele probe sunt admisibile în conformitate cu art. 95 Cod de procedură penală și au fost apreciate conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală.

Acțiunile inculpatului Ciorici Valeriu de tratament inuman și degradant în privința părții vătămate s-au exprimat prin agresarea verbală de către inculpat precum, și prin aplicarea unei lovituri cu scaunul în regiunea capului lui XXXXX XXXXX de la care, ultimul și-a pierdut cunoștința și a căzut jos, fiind urmată de mai multe lovituri cu picioarele peste toată suprafața corpului.

Declarațiile părții vătămate și a martorului Nichiforeac E. prezentate în ședința de judecată în primă instanță și susținute în instanța de apel, în opinia instanței reflectă adevărul, deoarece se coroborează cu celelalte probe prezentate în sprijinul învinuirii, în special cu raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXXD din XXXXX (f.d. 33 vol. 1) potrivit concluziei căreia, părții vătămate XXXXX Gh. i-a fost cauzată o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu în comun se califică ca *vătămări corporale ușoare*.

În susținerea poziției cu privire la vinovăția inculpatului Ciorici Valeriu instanța de apel a considerat relevante și declarațiile martorilor Nichiforeac E. și Negarneac V. care au relatat că în momentul luării și escortării părții vătămate XXXXX Gh. la sectorul de poliție, ultimul nu avea asupra sa careva vătămări corporale vizibile, însă deplasându-se la fața locului, au auzit sunete de maltratare a lui XXXXX Gh. din incinta sectorului de poliție, după care ieșind afară l-au văzut deja însângerat și maltratat, ceea ce confirmă faptul că atât timp cât partea vătămată s-a aflat în custodia statului a fost maltratat de către inculpatul Ciorici V., fiindu-i cauzate vătămări corporale ușoare.

Instanța de apel sa expus și asupra faptului că la data adoptării ordonanței de încetare a urmăririi penale privindu-l pe Ciorici V., organul de urmărire penală nu a întreprins toate măsurile necesare în vederea stabilirii identității persoanelor care se fac vinovate de maltratarea lui XXXXX Gh. iar Procurorul - interimar al sectorului Buiucani, municipiul Chișinău Pascari V. realizându-și atribuțiile pentru exercitarea controlului ierarhic superior corect a anulat ordonanța de încetare a urmăririi penale dispunând acumularea probelor suplimentare căror urmează de dat o apreciere obiectivă cu individualizarea acțiunile persoanelor cu funcții de răspundere vinovate ce comiterea infracțiunii reținute. Totodată, procurorul corect a ținut seama de scopul procesul penal privind protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată, instanța în concluzie considerând corectă reluarea urmăririi penale în cauza penală de învinuire a lui Ciorici Valeriu, având în vedere că din

partea procurorului și organului de urmărire penală nu au avut loc încălcări a normelor procesual - penale.

La aplicarea pedepsei și modul de executare a acesteia instanța de apel, a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, precum și de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de scopul de prevenire a fenomenului infracțional.

În contextul aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel a reținut că, condamnarea cu suspendare a executării pedepsei în privința inculpatului, în raport cu circumstanțele cauzei și persoana inculpatului care se caracterizează pozitiv, în speță existând temei legal pentru aplicarea acestora.

Instanța de apel a reținut ca fiind vădit nefondate motivele invocate de partea apărării, precum că în cauză există urmărirea penală de două ori pentru aceeași faptă, fiind constatat că urmărirea penală a fost continuată în același proces penal, după anularea ordonanței de încetare a urmăririi penale, în condițiile legii.

11. Decizia motivată a instanței de apel pronunțată la **14 martie 2019**, a fost atacată cu recurs ordinar de către:

- procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sîli Radu, la data de **11 aprilie 2019**, prin care, invocând temeiurile prevăzute de **art. 427 alin. (1) pct. 6), 10)**, Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

- avocatul Ian Dogotari în numele inculpatului Ciorici Valeriu la **12 aprilie 2019**, prin care, invocând temeiurile prevăzute de **art. 427 alin. (1) pct. 6), 14), 15), 16)** Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei cu menținerea sentinței Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 03 august 2014, prin care Ciorici Valeriu a fost achitat pe învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2), lit. a) Cod penal din motivul lipsei faptei infracțiunii.

11.1. În motivarea recursului ordinar, procurorul a menționat că:

- instanța de apel la emiterea deciziei a ignorat dispozițiile art. 61 Cod penal;

- instanța de apel făcând trimitere la prevederile art. 61 Cod penal nu s-a referit la argumentele care au servit la aplicarea acestor temeiuri, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală;

- instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a apreciat în coroborare cu fapta comisă și consecințele acesteia, de personalitatea inculpatului, nu a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise;

- decizia adoptată la motivarea stabilirii pedepsei contravine prevederile art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoară și motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei;

11.2. În motivarea recursului ordinar, avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului a menționat că:

- instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, care conține depozițiile martorilor și declarațiile inculpatului, același dosar, în temeiul căruia fusese achitat în primă instanță;

- Ciorici Valeriu a avut calitatea de bănuț mai mult de 3 luni. Reluarea urmăririi penale în privința lui Ciorici Valeriu după încetarea urmăririi penale este lovită de nulitate absolută, procedura respectivă contravine prevederilor stipulate în articolul 50 din Carta Drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, art. 14 paragraful 7 din Pactul Internațional ONU privind drepturile civile și politice. Prin prisma art. 4 Protocolul 7 din CEDO, în art. 6 pct. 44), 22 alin. (2), 287 alin. (4) Cod de procedură penală și art. 7 alin. (2) Cod penal, prin prisma aplicării principiului fundamental potrivit căruia nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă.

12. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează asupra respingerii acestora din considerentele ce urmează.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Reieșind din conținutul recursurilor, autorii invocă în calitate de temeiuri pentru recursuri, prevederile pct. 6), 10), 14), 15) și 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, menționând anume că, *instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă; instanța de judecată*

internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză; precum și noma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Prin urmare, apărătorul inculpatului prin prisma cazului de casare stipulat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală indică în recurs faptul, precum că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, solicitând menținerea sentinței de achitare iar procurorul exprimându-și în esență dezacordul cu aplicarea art. 90 Cod penal, însă aceste invocări nu au fost argumentate la concret, pentru a verifica în care parte s-a admis eroare gravă de fapt, fiind expuse critici de ordin general ce nu pot afecta legalitatea unei hotărâri motivate și întemeiate.

La acest capitol, Colegiul menționează că, eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt. Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fie influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții, decât cea pe care materialul probator o susține.

Analizând circumstanțele și materialele cauzei, în raport cu argumentele expuse de apărătorul inculpatului prin prisma temeiului pentru recurs semnalat, Colegiul consideră că, în prezenta speța criticile ultimului sunt nefondate, deoarece instanța de apel justificat a ajuns la concluzia de a casa sentința adoptată de prima instanță, pronunțând o hotărâre nouă prin care Ciorici Valeriu a fost recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal, cu constatarea și reținerea stării de fapt, și de drept, în care sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii menționate.

Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel judecând apelul procurorului declarat în speța dată, a respectat prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, respectiv după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, a fost audiat inculpatul, partea vătămată și martorii

solicitați de către părțile procesului fiind cercetate suplimentar în ședința instanței de apel și materialele cauzei.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate în prezenta cauză, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, atât pe cele obținute în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării suplimentare în ordine de apel, atât ale acuzării cât și ale apărării, stabilind aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Ciorici Valeriu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal, reieșind inclusiv din faptul că prin *legea nr. 252 din 08.11.2012 (în vigoare din 21.12.2012) pentru modificarea și completarea unor acte legislative, pct. 16) - la art. 328 alin. (2), lit. a) și c) au fost abrogate*, instanța de apel corect a calificat acțiunile inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal.

Reieșind din conținutul deciziei atacate, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel în urma verificării cumulului de probe a stabilit în acțiunile inculpatului Ciorici Valeriu, existența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal.

În opinia Colegiului penal lărgit, în speța deferită judecării, instanța de apel a avut suficiente temeiuri de a constata că, inculpatul a săvârșit fapta imputată, învederând cumulul de probe administrate și analizate în hotărârea adoptată, menționate inclusiv și în pct. 10.1. al prezentei decizii, din care motiv instanța de recurs nu se va îndepărta de la aceste concluzii, ținând cont de jurisprudența CtEDO, potrivit căreia în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de casație poate în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției instanței inferioare (*hotărâri CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Heile contra Finlandei*).

În această ordine de idei, instanța de recurs menționează că, tortura este definită în dispoziția art. 166¹ alin. (1) Cod penal, care stipulează că, *cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică ....*

Prin urmare, din construcția acestei norme penale Colegiul penal lărgit remarcă, că este suficient prezența cel puțin a unui element indicat în dispoziția normei juridice și anume tratament inuman sau degradant, însă totodată se observă că nu este exclusă posibilitatea incidenței cumulative a acestor elemente a faptei prejudiciabile imputate inculpatului, din care

considerent instanța de recurs apreciază ca nefondate alegațiile recurentului invocate în acest sens, în contextul în care instanța de judecată a considerat că probele confirmă cele imputate inculpatului.

Totodată urmează a nota faptul că pentru concluzionarea vinovăției inculpatului Ciorici Valeriu instanța de apel a considerat relevante și declarațiile martorilor Nichiforeac E. și Negarneac V. care au relatat că *în momentul luării și escortării părții vătămate XXXXX Gh. la sectorul de poliție, ultimul nu avea asupra sa careva vătămări corporale vizibile, însă deplasându-se la fața locului, au auzit sunete de maltratare a lui XXXXX Gh. din incinta sectorului de poliție, după care ieșind afară l-au văzut deja însângerat și maltratat, ceea ce confirmă faptul că atât timp cât partea vătămată s-a aflat în custodia statului a fost maltratat de către inculpatul V. Ciorici, fiindu-i cauzate vătămări corporale ușoare.*

Totodată, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

În continuare, instanța de recurs notează că, apărătorul inculpatului invocă la caz și incidența temeiurilor pentru recurs prevăzute la pct. 15) și 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Sub aceste cazuri de casare, recurentul aduce argumente din care rezultă că, în opinia acestuia împrejurările prezentei cauze se circumscriu unor hotărâri adoptate de Curtea Supremă de Justiție și Curtea Europeană prin prisma faptului că, în privința lui Ciorici Valeriu a fost depășit termenul de 3 luni prevăzut de lege.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit menționează, că în cazul în care prin ordonanța de începere a urmăririi penale se întrevede o acuzație penală sau o notificare oficială parvenită de la o autoritate competentă, a

faptului că, unei persoane i se impută săvârșirea unei fapte penale, care duce nemijlocit la producerea unor consecințe importante privitor la persoana suspectă, atunci începutul curgerii termenului de bănuire, constituie ziua începerii urmăririi penale.

La caz, Colegiul penal lărgit notează faptul că conform ordonanței din 27 octombrie 2009 Ciorici Valeriu a fost recunoscut în calitate de bănuire în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1), lit. a) Cod penal (vol. I, f. d. 117).

Prin ordonanța privind încetarea urmăririi penale din XXXXX emisă de procurorul în Procuratura sectorului Buiucani, municipiul Chișinău Canțer S. coordonată (confirmată de Procurorul sectorului Buiucani, municipiul Chișinău, Ghervas I.) s-a dispus încetarea urmăririi penale privindu-l pe Ciorici V. bănuire în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 328 alin. (2), lit. a) Cod penal din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate (vol. I, f. d. 125-131)

Prin ordonanța din 17 mai 2010, bazată pe prevederile art. 52, 255, 259 și 287 Cod de procedură penală, emisă de Procurorul - interimar al sectorului Buiucani, municipiul Chișinău Pascari V. a fost dispusă anularea ordonanței din XXXXX privind încetarea urmăririi penale privindu-l pe Ciorici Valeriu, cu reluarea urmăririi penale (vol. I, f. d. 134).

Conform Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „*Cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale*” nr. 7 din 04.07.2005, în pct. 5.5, se dă definiția de fapte noi, care constituie date despre circumstanțele de care nu avea cunoștință organul de urmărire penală la data adoptării ordonanței atacate și care nici nu puteau fi cunoscute la acea dată. Noi trebuie să fie probele administrate în cadrul cercetării altor cauze, și nu mijloacele de probă prin care se administrează probe deja cunoscute în cauza respectivă. La fel, se mai dă definiția de fapte recent descoperite, care sunt faptele care existau la data adoptării ordonanței atacate, însă nu au putut fi descoperite. Atitudinea unei părți care, cunoscând un fapt sau o împrejurare ce îi era favorabilă, a preferat să păstreze tăcerea nu poate justifica mențiunea unei erori judiciare și nu poate constitui un obstacol la admiterea reluării urmăririi penale dacă prin alte mijloace de probă asemenea împrejurări nu au putut fi descoperite la acel moment.

Deci, ordonanța de încetare a urmăririi penale, de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire penală poate fi anulată, cu reluarea urmăririi penale oricând înăuntru termenului de prescripție dacă au fost invocate fapte noi sau recent descoperite. În cazul descoperirii unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, urmărirea penală

poate fi reluată doar în termen de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale, de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire penală.

Astfel, în speță a fost constat că prin ordonanța din 17 mai 2010 corect a fost dispusă anularea ordonanței din XXXXX privind încetarea urmăririi penale privindu-l pe Ciorici Valeriu, cu reluarea urmăririi penale, or, în cadrul cauzei penale nu a existat în fapt circumstanțe care ar fi determinat adoptarea unei hotărâri de încetare a urmăririi penale, fiind stabilit că în cadrul urmăririi penale urmau de efectuat mai multe acțiuni de urmărire penale cum ar fi: prezentarea spre recunoaștere părții vătămate XXXXX Gh. a polițiștilor care l-au adus în incinta sectorului de poliție și care l-au maltratat; prezentarea spre recunoaștere martorilor Negarneac V. și Nichiforeac E. a polițiștilor implicați în incident; identificarea și audierea vecinei părții vătămate cu numele „Ana”, pe procesul contravențional.

În prezența acestor circumstanțe, organul de urmărire penală a continuat investigarea cauzei în continuare pentru a constata starea reală a circumstanțelor cauzei, termenul aflării inculpatului Ciorici Valeriu în calitate de bănuیت nefiind încălcat, or, acesta a fost suspendat pe perioada soluționării pe cale ordinară a ordonanței din XXXXX prin care s-a dispus încetarea urmăririi penale privindu-l pe Ciorici Valeriu bănuیت în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 328 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal lărgit reiterează faptul că în speță, la faza urmăririi penale s-a ținut cont de scopul procesului penal privind protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată, or, prin hotărârea de încetarea a urmăririi penale a fost afectate anume drepturile și interesele fundamentale ale părții vătămate XXXXX XXXXX, în special: accesul liber la justiție, consacrat în dispoziția art. 20 alin. (1) al Constituției, conform căruia „*orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime*”, dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, consacrat în art. 24 alin. (2) conform căruia „*nimeni nu va fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante*”.

În concluzie, se consideră corectă reluarea urmăririi penale în cauza penală de învinuire a lui Ciorici Valeriu precum și înaintarea învinuirii, ne fiind stabilite încălcări a normelor procesual-penale, alegațiile recurentului în acest sens fiind neîntemeiate.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că, sunt nefondate argumentele prezentului recurs privind incidența temeiurilor de casare stipulate la pct. 15) și 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece circumstanțele stabilite în prezenta speță diferă de cele constatate în hotărârile Curții Supreme de Justiție și Curții Europene, indicate de către apărător ca relevante cauzei date.

Cu referire la argumentele procurorului privind aplicarea eronată de către instanța de apel a prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Ciorici Valeriu, Colegiul penal lărgit verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, reține că motivele și temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, expunând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază*”, Colegiul penal în urma cercetării materialelor cauzei constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată și-a întemeiat soluția de casare a sentinței primei instanțe, cu rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri de condamnare a lui Ciorici Valeriu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal, stabilind atât pedeapsa cât și modul de executare a acesteia, concluzia instanței fiind bazată pe faptul că inculpatul Ciorici Valeriu se caracterizează pozitiv, deși anterior a fost condamnat, antecedentele penale sunt stinse, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de scopul de prevenire a fenomenului infracțional, a fost considerat ca fiind rațional și rezonabil ca în baza articolului 166¹ alin. (1) Cod penal să fie aplicată pedeapsa cu închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în organele de ocrotire a normelor de drept, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și fixarea termenului de probațiune ca fa asigura atingerea scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Conform textului art. 90 alin. (1) Cod penal, instanța numai motivat poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului cu concluzia că acesta se poate îndrepta fără executarea reală a pedepsei închisorii.

Astfel, Colegiul penal reține că instanța de apel, corect a rejudecat cauza în temeiul art. 415 alin. (1) pct. 2) și art. 418 Cod de procedură penală.

Cu privire la temeiul care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei, a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2), art. 72 alin. (2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal.

Ținând cont de cele expuse mai sus și constatând, că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Ciorici Valeriu, nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare gravă de fapt, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate, prin prisma temeiurilor de casare invocate și semnalate de către recurenți și prevăzute la pct. 6), 10), 14), 15), 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, întrucât alegațiile recurenților nu au nici un suport factologic, or, în speță instanța de apel rejudecând cauza potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță a examinat toate aspectele faptei comise, calificării corespunzătoare, stabilirii vinovăției și aplicării pedepsei ce este în limita prevederilor legale relevante, iar dezacordul subiectiv a recurenților cu constatările întemeiate a instanței, nu poate servi temei de casare a deciziei atacate atât timp cât aceasta a fost motivată, întemeiată și fără careva abateri de la cursul legal.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale. Astfel, instanța de recurs ordinar, reieșind din temeinicia concluziilor instanței de apel le însușește integral

din motivul argumentării complete a soluției emise, chestiune ce vine în corespundere cu practica constantă a CtEDO.

Generalizând cele expuse, instanța de recurs consideră, că nu a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi temei de implicare în sensul casării deciziei contestate prin prisma celor invocate de către recurenți.

În cele din urmă, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursurile ordinare declarat de către procuror și de către avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului Ciorici Valeriu, sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse ca inadmisibile.

13. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se resping, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sîli Radu și de către avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului Ciorici Valeriu, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui *Ciorici Valeriu XXXXX*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 24 ianuarie 2020.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Boico Victor

Cobzac Elena

Ghervas Maria

Burduh Victor